

WILEŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

N° 7.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Publikacje Magistratu m. Wilna.

Poz.:		Str.
99	Statut podatku od placów budowlanych i gruntów o charakterze budowlanym na rok 1931/32	193
100	Statut podatku od zbytku mieszkaniowego na rok 1931/32	194
101	Statut podatku od ładunków przywożonych do Wilna kolejami żelaznymi na rok 1931/32	195
102	Statut o opłatach od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rok 1931/32	197
103	Statut podatku od spadków i darowizn na rok 1931/32	197
104	Statut samoistnego podatku na rzecz m. Wilna od plakatów, szyldów, godeł, znaków i napisów reklamowych na rok 1931/32	198
105	Statut o podatku miejskim od publicznych zabaw, rozrywek, widowisk i t. p. na rok 1931/32	199
106	Statut podatku komunalnego od psów na rok 1931/32	201
107	Statut samoistnego podatku komunalnego od posiadania przedmiotów zbytku na rok 1931/32	201
108	Statut podatku inwestycyjnego na budowę dróg na rok 1931/32	202
109	Statut opłat na rzecz m. Wilna od środków lokomocji za zużycie bruków miejskich na rok 1931/32	203
110	Statut opłat administracyjnych i kancelaryjnych na rok 1931/32	203
(Statuty powyższe zostały uchwalone przez Radę Miejską m. Wilna dnia 27 listopada 1930 roku oraz zatwierdzone reskryptem Wojewody Wileńskiego z dnia 28 stycznia 1931 roku L. III-863. Sm.)		
111	Przepisy o eksploatacji dorożek samochodowych na terenie m. Wilna, uchwalone przez Radę Miejską m. Wilna w dniu 23 października 1930 roku na podstawie art. 10 i 19 Rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 14/VIII 1919 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 12 poz. 99) oraz Rozporządzenia Wojewody Wileńskiego z dnia 28/IX 1929 roku (Wileński Dziennik Wojewódzki Nr. 10, 1929 r., p. 939)	205

DZIAŁ URZĘDOWY

99.

STATUT

PODATKU OD PLACÓW BUDOWLANYCH I GRUNTÓW O CHARAKTERZE BUDOWLANYM NA ROK 1931/32.

Na podstawie art. 4 p. 5 ustawy z dnia 11.VIII.1923 r. (D. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.) pobiera się na rzecz m. Wilna samoistny podatek od placów budowlanych i gruntów o charakterze budowlanym na zasadach następujących:

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają znajdujące się na terytorjum m. Wilna place budowlane oraz grunta, które uzyskały charakter placów budowlanych.

§ 2.

Za place budowlane oraz za grunta, które uzyskały charakter placów budowlanych a podlegające opodatkowaniu w myśl § 1 statutu, uważa się wszelkie place i grunta nadające się do zabudowania a położone przy ulicach dla których w drodze obowiązujących przepisów zatwierdzoną została linja regulacyjna.

§ 3.

Nie podlegają opodatkowaniu:

1) grunta niezabudowane będące własnością Państwa oraz

instytucji religijnych, naukowych, oświatowych i dobroczynnych, o ile instytucje te nie działają w celach zarobkowych;

2) parki prywatne i sady owocowe;

3) grunta całkowicie niezdadne pod budowę domów, jak łąki bagniste, ziemie zalewne i t. p.;

4) grunta znajdujące się przy przedsiębiorstwach przemysłowych i służące dla celów związanych z prowadzeniem tego przedsiębiorstwa o ile z natury swej posiadają charakter placów handlowo-przemysłowych.

§ 4.

Podatek wymierza się właścicielowi gruntu, jeżeli zaś obiekt podatkowy jest w posiadaniu kilku osób to za wpływ podatku wszyscy współwłaściciele odpowiadają solidarnie.

W razie posiadania i użytkowania gruntu oddzielnie od prawa własności (nprz. tytułem dożywocia) odpowiedzialną za wpływ podatku jest osoba, w której posiadaniu lub użytkowaniu znajduje się grunt.

§ 5.

Za podstawę opodatkowania przyjmuje się wartość sprzedaną gruntu niezabudowanego podlegającego opodatkowaniu określoną na zasadach wyliczonych w art. 24 rozcp. Prezyd. Rz. P. z dnia 22. IV. 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372 — 1927 r.).

§ 6.

Podatek wynosi:

1) 1% od wartości gruntu dla obiektów podatkowych położonych w śródmieściu,

2) 0,5% od wartości gruntu o ile place budowlane i grunta

o charakterze budowlanym znajdują się w innych dzielnicach miasta.

Podział miasta na śródmieście a dzielnice dalsze uwidoczniiony jest na planie załączonym do niniejszego statutu.

§ 7.

Podatek wymierza się w kwocie rocznej przyczem rok podatkowy liczy się od 1-go kwietnia do 31 marca przyszłego roku kalendarzowego włącznie.

§ 8.

Każdy posiadacz gruntu niezabudowanego obowiązany jest złożyć w Magistracie (Wydział Podatkowy) w terminie oznaczonym przez Magistrat deklarację podatkową według przepisanej wzoru.

§ 9.

Wymiar podatku uskutecznia Magistrat na podstawie deklaracji wymienionych w § 8 statutu, uzgodnionych z danymi posiadaniem przez Magistrat.

§ 10.

W celu sprawdzenia, w razie wątpliwości, złożonych deklaracji oraz w celu postawienia wniosku co do wymiaru podatku Magistrat powołuje Komisję Lustracyjną.

Komisja Lustracyjna składa się z przewodniczącego, 4-ch członków oraz tyluż zastępców.

Przewodniczącego, 2-ch członków i 2-ch zastępców mianuje Prezydent miasta, pozostałych zaś 2-ch członków i 2-ch zastępców wybiera Rada Miejska z pośród płatników podatku.

§ 11.

Celem sprawdzenia deklaracji Komisja Lustracyjna ma prawo:

- 1) żądać od właściciela gruntu wyjaśnień ustnych i pisemnych,
- 2) powoływać ekspertów,
- 3) dokonywać oględzin gruntów.

§ 12.

Czynności w Komisji Lustracyjnej winne być zakończone w terminie wyznaczonym przez Magistrat.

W razie niezachowania przez Komisję terminu wyznaczonego przez Magistrat, Magistrat może przelać atrybucje jej na przewodniczącego Komisji.

§ 13.

Wnioski Komisji Lustracyjnej podlegają rozważeniu i zatwierdzeniu przez Magistrat.

W razie wątpliwości co do poszczególnych gruntów Magistrat zwraca się do Komisji Lustracyjnej o uzupełnienie danych i opinię.

§ 14.

O dokonany wymiarze Magistrat powiadamia płatników za pomocą nakazów płatniczych.

§ 15.

Termin płatności podatku ustala Magistrat.

§ 16.

Od wymiaru podatku przysługuje płatnikowi prawo odwołania się w terminie i trybie przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.).

§ 17.

Nieuiszczony w terminie podatek staje się zaległością, która będzie ściągnięta w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych według postanowień zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721 — 1924 r.) zmienionych częściowo rozp. Prezyd. Rz. P. z dnia 17 maja 1927 r. (D. U. R. P. Nr. 46, poz. 401 — 1927 r.).

§ 18.

Obowiązek uiszczenia zaległości podatkowych ciężących na nieruchomości za czas poprzedzający przejście gruntu od jednego posiadacza do drugiego ciąży na nowonabywcy.

Przepis powyższy nie dotyczy gruntów sprzedanych w drodze licytacji.

§ 19.

W wyjątkowych wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie gdyby uiszczenie podatku mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika, Magistratowi przysługuje prawo udzielania ulg podatkowych, jak odraczania terminów płatności, rozterminowania należności oraz umarzania zaległości podatkowych.

§ 20.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu ulegną karze grzywny do wysokości 345,9 zł. o ile wykroczenia te nie podlegają dochodzeniu z mocy art. 62 lub 63 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.).

§ 21.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

J. Folejewski
Prezydent miasta.

100.

STATUT

PODATKU OD ZBYTKU MIESZKANIOWEGO NA ROK 1931/32.

Na podstawie art. 7 ustawy z dn. 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.) pobiera się na rzecz m. Wileńskago samoistny podatek od zbytku mieszkaniowego na zasadach następujących:

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają części mieszkalne lokali, które ze względu na swe przeznaczenie, lub w stosunku do liczby osób, zamieszkujących lokal, uważa się za zbędne.

Podatkowi temu podlegają także mieszkania zajęte przez właściciela domu w domu własnym.

§ 2.

Za zbędne uważać należy części mieszkalne lokali:

- a) ponad trzy pokoje, jeżeli mieszkanie zajmują dwie osoby;
 - b) ponad cztery pokoje, jeżeli mieszkanie zajmuje trzy osoby;
 - c) wszystkie pokoje ponad pięć, o ile przypada więcej niż jeden pokój na 1 osobę.
- Do liczby pokoi nie są zaliczane alkowy, przedpokoje, korytarze, łazienki i kuchnie.

§ 3.

Nie podlegają opodatkowaniu:

- a) lokale zajęte przez cudzoziemskich przedstawicieli państw obcych;
- b) reprezentacyjne mieszkania urzędników państwowych i samorządowych;
- c) mieszkania duchowieństwa wszelkich wyznań;
- d) części mieszkalne, przeznaczone wyłącznie do wykonywania zawodu o ile zawód ten wykonywa się w domu;
- e) mieszkania opłacające podatek hotelowy;
- f) części mieszkalne, wchodzące w skład lokali w domach wybudowanych po pierwszym styczniu 1919 roku, przez 10 lat od wprowadzenia lokatora.

§ 4.

Podatek opłacają osoby fizyczne zajmujące lokal podlegający opodatkowaniu.

§ 5.

Podstawę wymiaru podatku stanowi roczne komorne z czerwca 1914 roku za cały lokal, przeliczone na złote według relacji zamieszczonej w art. 6 p. 4 ustawy z dn. 11. IV. 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406 — 1924 r.) względnie wartości czynszowa z czerwca 1914 r., lokali nie oddawanych wówczas w najem lub odstąpionych do bezpłatnego użytku, w ten sam sposób przerachowana.

§ 6.

Wysokość stopy podatkowej ustala się przez dodanie do stawki zasadniczej (za jeden zbędny pokój) w wysokości 3 proc. podstawy wymiaru $\frac{1}{2}\%$ tyle razy, ile jest zbędnych pokoi ponad jeden.

Podatek więc wynosi:

za jeden zbędny pokój	3%
za 2 zbędne pokoje (za każdy po $3\frac{1}{2}\%$)	7%
za 3 zbędne pokoje (za każdy po 4%)	12%
za 4 zbędne pokoje (za każdy po $4\frac{1}{2}\%$)	18%
i t. d.	

Stopa podatkowa nie może w żadnym wypadku przekroczyć 100% podstawy wymiaru podatku.

§ 7.

Wymiar podatku od zbytku mieszkaniowego dokonywany będzie w tenże sposób co i podatku od lokali.

§ 8.

Podatek wymierza się w kwocie rocznej przyczem rok podatkowy liczy się od 1-go kwietnia do 31 marca przyszłego roku kalendarzowego włącznie.

§ 9.

Właściciele nieruchomości względnie ich prawni zastępcy tudzież posiadacze lokali winni na żądanie Magistratu przedkładać w oznaczonym terminie zeznania podatkowe (deklaracje podatkowe), udzielać odpowiedzi na określone pytania jako też przedkładać księgi gospodarcze oraz inne dowody.

§ 10.

O dokonywanym wymiarze podatku Magistrat powiadamia płatników za pomocą nakazów płatniczych.

§ 11.

Podatek płatny jest jednorazowo. Termin płatności ustali Magistrat.

§ 12.

Od wymiaru podatku przysługuje płatnikowi prawo odwołania się w terminie i trybie przewidzianym w art. 48 ustawy z dn. 11. VIII. 1923 r. (D. U. R. P. Nr. 94, poz. 747—1923 r.).

§ 13.

Nieuiszczony w terminie podatek staje się zaległością, która będzie ściągnięta w drodze przymusowej, z doliczeniem kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych według postanowień zawartych w ustawie z dn. 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721—1924 r.) zmienionych częściowo rozp. Prezyd. Rz. P. z dn. 17 maja 1927 r., (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401—1927 r.).

§ 14.

W wyjątkowych wypadkach zastępujących na szczególne uwzględnienie, gdyby uiszczenie podatku mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika, Magistratowi przysługuje prawo udzielania ulg podatkowych jak: odraczenia terminów płatności, rozterminowania należności oraz umarzania zaległości podatkowych. Magistratowi przysługuje również prawo umarzania zaległości podatkowych z tytułu nieściągalności.

§ 15.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu ulegną karze grzywny do wysokości 345.9 zł. o ile wykroczenia te nie podlegają dochodzeniu z mocy art. 62—63 ustawy z dn. 11. VIII. 1923 r. (D. U. R. P. Nr. 94, poz. 747—1923 r.).

§ 16.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

J. Folejewski
Prezydent miasta.

101.

S T A T U T

PODATKU OD ŁADUNKÓW PRZYWOŻONYCH DO WILNA KOLEJAMI ŻELAZNEMI NA 1931/32 ROK.

Na podstawie art. 12 ustawy z dn. 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych: pobiera się na rzecz m. Wilna podatek od ładunków przewożonych do Wilna kolejami żelaznymi, na zasadach następujących:

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają ładunki przywożone do m. Wilna przez stacje znajdujące się w obrębie m. Wilna.

§ 2.

Wolne są od podatku:

- 1) towary podlegające państwowym podatkom od spożycia, zużycia wzgl. produkcji oraz stanowiące monopol państwowy;
- 2) ładunki stanowiące własność Państwa lub samorządu terytorjalnego;
- 3) materiały budowlane o ile są przeznaczone na cele mieszkaniowo-budowlane;
- 4) towary przywożone w przesyłkach ekspresowych, bagażowych i pocztowych;
- 5) opakowania i próżne naczynia zwrotne;
- 6) rzeczy przesiedlenia;
- 7) przesyłki niewykupione przez odbiorców i zwracane

z powrotem na stację nadawczą za tym samym listem przewozowym;

8) ładunki przewożone transito w rozumieniu § 1 p. V ust. 4 rozp. Min. Spraw Wewnętrznych z dn. 6-go października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 633 — 1930 r.).

§ 3.

Wysokość podatku:

- a) od wszystkich przesyłek, przybywających do m. Wilna z odległości ponad 50 klm., od których opłaty przewozowe oblicza się od wagi, podatek od ładunków pobiera się w wysokości opłaty kolejowej za odległość 10 klm.;
- b) podatek od towarów przywożonych w drobnych i wagonowych przesyłkach pośpiesznych tudzież w drobnych przesyłkach zwyczajnych o wadze do 300 klg. równa się połowie opłaty kolejowej za odległość 5 klm.;
- c) podatek od towarów przywożonych z odległości nie dalszej niż 50 klm. równa się połowie opłaty kolejowej za odległość 5 klm.;
- d) przy przesyłkach jednostkowych zwyczajnych i pośpiesznych, za które opłata przewozowa oblicza się od sztuki a nie według wagi, podatek pobiera się:
 - 1) za konie i bydło rogate rosłe 2 zł. od szt.
 - 2) za inne zwierzęta 50 gr. od szt.
- e) od ładunków niżej wymienionych podatek równa się połowie opłaty kolejowej za odległość 5 klm.:
 - 1) buraki cukrowe oraz wyłoki buraczanne, także suszone i melasowane;
 - 2) cegły i dachówki wszelkiego rodzaju oraz masa kamienna;
 - 3) cement mielony wszelkich nazw i klinkier cementowy;
 - 4) drzewo i celuloza:
 - a) drzewo nieobrobione, przewożone do tartaków i budulec drzewny obrobiony, t. j. drzewo krajowe ciosane, strugane, tarte, łupane z wyjątkiem klepek i den beczkowych, także heblowane, fugowane, szpuntowane, obtoczone, rowkowane, profilowane, wcinane, falcowane, frezowane, dłutowane, świdrowane i t. p.; plansony, wańczosy, krawędziaki, kantówka, bale, dyle, blanki, brusy, tymbry, murlaty, deski, tarcice, szalówki i fryzy, obładry, oszwary, okrajki, żerdzie i t. p.;
 - b) celuloza, masa drzewna, miążga drzewna, suche i mokre;
 - c) drzewo celulozowe, t. j. okorowane w okraglakach, szczapach i wałkach do 2,2 m. długości, jak również odpadki tartaczne z drzewa świerkowego i jodłowego w trzaskach o jednakowej długości, złączonych w pęczki;
 - d) drzewo opałowe w szczapach, karpina, chróst, gałęzie i t. p.;
 - e) drzewo osikowe do wyrobu zapalek;
 - 5) kamienie, minerały surowe i zgruba obrobione:
 - a) kamienie budowlane, marmury, alabastry budowlane, serpentyny, labradoryty i porfiry, jednak tylko surowe zgruba obtłuczone w kształcie bloków nieociosanych i nieopiłowanych;
 - b) kamienie rodzime polne wszelkich nazw tudzież skały łamane, łupane, kruszone;
 - c) minerały surowe niepalone i niezmielone, jak: kreda surowa w kawałkach nieoczyszczona, magnezyt naturalny, talk naturalny, spaty, stroncjant, celestyn, witerzyt, pagmatyn, baryt, kryolit, cinkal, boran, boracit, panderit, razoryt, łupek, azbest w kawałkach, grafit łupek i złom grafitu, mika, naturalne sole kuchenne, przemysłowe i bydłce i t. p.;
 - d) piasek, żwir i glina także przesiane, mielone, płukane, szlamowane, wypalone, glina porcelanowa surowa i przysposobiona, kaolina, szlikier, piasek kwarcowy i t. p.;
 - e) rudy, żuźle, popioły: żelazne siarkowe, manganowe, cynkowe, ołowiane, chromowe, miedziane, wypalki, piritowe, szaki, muły, także mielone, młotowiny żelazne, walcovina i t. p.;
 - f) siarka surowa oraz soda (kalcynowana, kaustyczna i krystaliczna), gdy sprowadzane są do celów fabrycznych;
 - g) wapień, dolomit, palone i mielone wapno;
 - 6) kwas siarkowy, kwas solny, sól glauberska, także kwas siarkowy dymiący i odpadkowy z fabryk oraz rafinerji;
 - 7) mięso i wnętrzości zwierzęce, świeże, mrożone i solone;
 - 8) mleko i jego przetwory, oraz nabiał:
 - a) śmietana, śmietanka, serwarka, ser, masło, tudzież nabiał;

- b) jaja, także konserwowane;
 9) nasiona i owoce oleiste, nierafinowane oleje roślinne, pokost;
 10) nawozy naturalne i sztuczne, fosforyty i kości surowe:
 a) gips, margiel, popioły i wapno nawozowe, gnój kał, kompost, mierzwa, pozostałości wapienne po fabrykacji kleju, pudreta, śmiecie, wapno defekacyjne, słomy wapienne, guano wymiotki z rzeźni, zepsute mięso i ryby, krew suszona na nawozy, wszelkie odpadki z rzeźni przeznaczone na nawóz, kości surowe mielone, także odłuszczone, śrut i mąka kostna, węgiel mielony, rogi mielone, żuźle, tomasa, superfosfaty mineralne i kostne, amoniakalne i potasowe, wszelkie sole potasowe, wszelkie saletry, azotan amonu, azotniak, wszelkie mieszanki nawozowe, amon wapniakowy, chlorek amonowy na nawóz i t. p.
 b) kości surowe, także mielone;
 11) owoce i jagody krajowe;
 12) papier oraz bibuła zwyczajna — z wyjątkiem wyrobów z papieru i bibuły;
 13) pasza: zielona, świeża, suszona, kiszona, skoncentrowana, jak: plewy, koniczyna, trawa, siano, słoma, sieczka, kaczany, kolby, wytłoczyny, makuchy, mąka rybia, mięsna i t. p. melasa;
 14) samochody i podwozia samochodowe seryjne nowe, nieużywane, osobowe i towarowe, prócz cyklonetek, motocykli i samochodów luksusowych;
 15) smoła i papa dachowa:
 a) smoła węglowa surowa i preparowana: z węgla kamiennego lub brunatnego, destylowana, preparowana, dachowa, do budowy dróg, do wyrobu tektur, dla stalowni z domieszką wody (emulsja);
 b) papa dachowa także asfaltowana, smołowana, posypana piaskiem.
 16) surowce włókiennicze roślinne i zwierzęce, wszelkie przedzie oraz tkaniny:
 a) konopie i len także międlone i czesane, pakuły i paździerz oraz odpadki konopne i lniane, juta i odpadki, afrykańskie włókno roślinne, włókno kokosowe, abaka, adansonja, agawa, aloes, bombaj, hencken, istelinters, madras, manila, maurylan, konopie nowozelandzkie, palmyra, piassawa, ramie, rhea, suam, sisal, sun, szehen, tampico, trawa chińska, wschodnio-indyjskie konopie, bawełna surowa, sztuczna, odpadki, końce, wyczeski oraz wszelkie pozostałości przeróbki bawełny, wszelkie wełny i jej odpadki, szlam wełniany, sierście wszelkiego rodzaju zwierząt także bielone, barwione, włosień koński, także sortowany, szczecina, także sortowana, odpadki włosia, jedwab naturalny i sztuczny, kokony jedwabników i odpadki;
 b) przedzie wszelkie,
 c) skóry wszelkiego rodzaju: surowe, wyprawiane, garbowane, oraz szpalty skórzane, obrzynki, oddzierki, odpadki, skrawki;
 d) szmaty, także karbonizowane, skrawki, stare sieci, liny i powrozy z wszelkiego rodzaju materiału;
 e) tkaniny wszelkie — z wyjątkiem tiuli, firanek, haftów, koronek, tkanin sznuklerskich i jedwabnych prawdziwych oraz z wyjątkiem odzieży gotowej, lecz także tkaniny impregnowane i materiały dziane, nasyczone z nitkami gumowemi, linoleum, cerata;
 17) szkło tłuczone, także mielone, bryły, skorupy, obrzynki szyb, odłamki, tłuczki;
 18) warzywa i jarzyny;
 19) zboże w ziarnie, poślad i otręby zbożowe, mąka zbożowa, pieczywo:
 a) groch, także polerowany i łuskany, gryka, jęczmień, kukurydza, owies, peluszką, proso, pszenica, ryż łuszczony lub niełuszczony, także polerowany, szlifowany, matowy, łamany, żyto i t. p.;
 b) kasze i mąki zbożowe: grysy, kasze, jagły, krupy, pęczak, płatki, śruty oraz otręby zbożowe i ryżowe;
 c) pieczywo bez cukru;
 20) ziemniaki świeże;
 21) zwierzęta domowe i plectwo o ile nie podpadają pod przepisy I;
 22) żelazo, surówka, stal:
 a) produkty wielkich pieców stalowni, walcowni, młotowni: surówka żelazna, żeliwo w gęsiach, granulowane, stopy żelazne, ferrosilicium, ferromangan, żelazo gąbczaste, stal i żelazo zlewne w blokach surowych, stal okrągła do wyrobu rur, bloki podwalcowane, kąsy, rygle o wszelkich kształtach, sztrypsy do wyrębu rur, bloki kute, żelazo i stal sztabowe i fasonowe, także walcowane lub ciągnięte o wszelkich kształtach,

kute w sztabach i prętach, taśmowe, okienne, kwadratowe, okrągłe, prętowe, żłobkowe, kątowe, także pokryte cyną, cynkiem lub miedzią, blachy i płyty żelazne i stalowe wszelkiego rodzaju i grubości, także pokryte innymi metalami, dziurowane, faliste, asfaltowane lub farbowane, oraz blachy cynkowe;

- b) złom żelaza lub stali, odpadki żeliwne, żelazne, stalowe, okruchy, opiłki, obłoczki, wiórki, masa żelazna i stalowa w proszku, stary przerdzewiały drut, stare wyroby żelazne połamane, rozbite wybrakowane części przedmiotów żelaznych niezdalnych do naprawy i bez pośredniego użytku, stare belki i podkłady oraz szyny, stare połamane kotły — wszystkie przeznaczone lub gromadzone do przetopienia, złom cynku, miedzi, mosiądzu, bronzu, niklu i innych metali nieszlachetnych.

W wypadku gdy taryfy nie przewidują stawki za odległość 5 klm. podatek wymierza się za jedną trzecią część opłaty przewozowej za odległość 10 klm.

W wypadku gdy przesyłka przysła z odległości mniejszej niż 100 klm. podatek oblicza się z zastosowaniem początkowej stawki ogólnej kolejowej taryfy wyjątkowej, ustanowionej dla przewozów z tej przestrzeni, jednakże tylko wówczas gdy taryfa ta była stosowana do obliczenia kolejowej należności przewozowej.

§ 4.

Do zapłaty podatku obowiązane są solidarnie właściciele ładunku oraz osoby jego prawa reprezentujące przed władzami kolejowymi.

§ 5.

Wymiar i pobór podatku uskutecznia miasto przy pomocy własnych organów względnie za pośrednictwem funkcjonariuszy kolejowych o ile w tym przedmiocie nastąpi porozumienie z władzami kolejowymi.

W razie poboru podatku przez funkcjonariuszy kolejowych Magistrat uprawniony jest do wypłacania władzom kolejowym do 10% osiągniętych wpływów z tego podatku tytułem odszkodowania za wymiar i pobór podatku.

§ 6.

Podatek płatny jest równocześnie z opłatami kolejowymi za przewóz ładunku.

§ 7.

Od wymiaru podatku przysługuje płatnikowi prawo odwołania się w terminie 14 dniowym za pośrednictwem Magistratu do Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Termin odwoławczy biegnie od dnia następnego po pobraniu od płatnika podatku.

Odwołanie złożone po terminie Magistrat pozostawi bez rozpatrzenia.

Wnieście odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku w przepisany terminie.

§ 8.

Nieuiszczony w terminie podatek staje się zaległością, która będzie ściągana w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych według postanowień zawartych w ustawie z dn. 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721 — 1924 r.) zmienionych częściowo rozp. Prezydenta Rz. P. z dn. 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401 — 1927 r.).

§ 9.

W wyjątkowych wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie gdyby uiszczenie podatku mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika, Magistratowi przysługuje prawo udzielania ulg podatkowych jak odroczenia terminów płatności, rozterminowania należności oraz umarzania zaległości podatkowych.

§ 10.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu ulegną karze grzywny do wysokości 345,9 zł. o ile wykroczenia te nie podlegają dochodzeniu z mocy art. 62 lub 63 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.).

§ 11.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

J. Folejewski
 Prezydent miasta.

102.

S T A T U T

O OPŁATACH OD UMÓW O PRZENIESIENIE
WŁASNOŚCI NIERUCHOMOŚCI NA ROK 1931/32.

Na podstawie art. 13 ustawy z dn. 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747—1923 r.) pobiera się na rzecz m. Wilna opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na zasadach następujących:

§ 1.

Opłacie podlegają umowy o odpłatne przeniesienie własności nieruchomości położonych na obszarze m. Wilna o ile te umowy nie podlegają podatkowi spadkowemu lub od darowizn.

§ 2.

Wolne są od opłaty umowy o przeniesienie własności nieruchomości, nie podlegające obciążeniu opłatą państwową z mocy art. 54 ustawy z dnia 1. VII. 1926 r. o opłatach stempłowych (zwolnienia przedmiotowe). W wypadku zwolnienia osobistego jednego z kontrahentów od obowiązku uiszczenia opłaty państwowej, opłata na rzecz miasta pobiera się, o ile specjalne ustawy względnie statuty nie zawierają w tym przedmiocie odmiennych postanowień.

§ 3.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są solidarnie zbywca i nabywca nieruchomości.

§ 4.

Wysokość opłaty na rzecz miasta wynosi połowę opłaty stempłowej przypadającej wg art. 58 ustawy z dn. 1. VII. 1926 r. o opłatach stempłowych.

Kontrahent, zawierający umowę z osobą wolną od obowiązku uiszczenia opłaty, winien uiścić połowę normalnej opłaty, jeżeli sam również nie jest zwolniony od obowiązku uiszczenia takowej.

§ 5.

Wymiar i pobór opłaty skutecznie Magistrat, który może ze swej strony upoważnić do tej czynności organa pobierające państwowe opłaty od umów o przeniesienie własności nieruchomości.

§ 6.

Płatnicy opłaty na rzecz miasta w wypadku, gdy pobierana jest ona bezpośrednio przez Magistrat, winni przedstawić Magistratowi (Wydział Podatkowy) najdalej w ciągu 14 dni po sporządzeniu aktu i uiszczeniu opłaty państwowej wszystkie dane dotyczące wymiaru tej opłaty. Wymiar opłaty skutecznie Magistrat na podstawie powyższych danych tudzież innych danych zebranych w trybie z art. 44 ustawy z dn. 11. VIII. 23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.). O dokonany wymiarze opłaty powiadamia Magistrat płatników za pomocą nakazów płatniczych.

§ 7.

Wymierzona na rzecz miasta opłata winna być uiszczoną w terminie 14-to dniowym licząc od dnia następnego po doręczeniu przez Magistrat nakazu płatniczego o ile zaś opłata na rzecz miasta wymierzona jest przez organa uprawnione do poboru opłaty państwowej (§ 5), to takowa winna być pobrana równocześnie z opłatą państwową.

§ 8.

Od wymiaru opłaty przysługuje płatnikowi w terminie 14-to dniowym prawo wniesienia za pośrednictwem Magistratu odwołania do Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego, 14-dniowy termin odwoławczy biegnie od dnia następnego po otrzymaniu przez płatnika nakazu płatniczego, zaś o ile wymiar opłaty na rzecz miasta został dokonany przez organa pobierające opłatę państwową (§ 5) — od dnia następnego po pobraniu opłaty. Odwołania złożone po terminie Magistrat pozostawi bez rozpatrzenia. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty w przepisany terminie.

§ 9.

Nieuiszczona w terminie opłata ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, oraz kar za zwłokę według postanowień zawartych w ustawie z dnia 31. VII. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721 — 1924 r.) zmiennej częściowo rozp. Prez. Rz. Polsk. z dnia 17. V. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46. poz. 401 — 1927 r.).

§ 10.

Magistratowi przysługuje prawo udzielania ulg podatkowych jak: odraczania terminu płatności, obniżania stopy obciążenia opłaty oraz całkowitego zwalniania od opłaty na rzecz miasta.

§ 11.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu ulegną karze grzywny do wysokości 345,9 zł. o ile wykroczenia te nie podlegają dochodzeniu z mocy art. 62—63 ustawy z dnia 11. VIII—1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747—1923 r.).

§ 12.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

J. Folejewski
Prezydent miasta.

103.

S T A T U T

PODATKU OD SPADKÓW I DAROWIZN
NA ROK 1931/32.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747—1923 r.) pobiera się na rzecz m. Wilna podatek od spadków i darowizn na zasadach następujących:

§ 1.

Podatkowi podlegają wszystkie spadki i darowizny, które podlegają państwowemu podatkowi od spadków i darowizn, a których przedmioty znajdują się w obrębie m. Wilna.

§ 2.

Podatek wynosi 10 % państwowego podatku od spadków i darowizn. Jeżeli przedmioty podlegające państwowemu podatkowi od spadków i darowizn, znajdują się także w obrębie innego związku komunalnego, podatek pobiera się w takiej części jaka odpowiada stosunkowi czystej wartości przedmiotów znajdujących się w obrębie m. Wilna, do całej podstawy wymiaru.

Długi z wyjątkiem zabezpieczonych na nieruchomościach uważa się jako ciężące na wszystkich przedmiotach w stosunku do ich wartości.

§ 3.

Do uiszczenia podatku miejskiego obowiązany jest płatnik państwowego podatku od spadków i darowizn.

§ 4.

Wymiar i pobór podatku skutecznie Magistrat na podstawie decyzji wymiarowych nadsyłanych przez władze skarbowe, który może ze swej strony upoważnić do tej czynności organa, pobierające państwowy podatek od spadków i darowizn.

Za czynności tych organów przy wyznaczeniu i poborze podatku komunalnego może być im przyznane z funduszu związku komunalnego wynagrodzenie do wysokości 5 % pobranego podatku.

§ 5.

Płatnicy podatku komunalnego w wypadku, gdy pobierany jest bezpośrednio przez Magistrat, winni przedstawić Magistratowi najdalej w ciągu dni 14 od daty dokonania wymiaru państwowego podatku, wszystkie dane dotyczące wymiaru tego podatku. Wymiar podatku komunalnego skutecznie Magistrat na podstawie powyższych danych, tudzież i innych danych otrzymanych w sposób przewidziany w art. 44 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 6.

Wymierzony przez Magistrat podatek winien płatnik uiścić w terminie 14-dniowym licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego, o ile zaś podatek jest pobierany przez organa uprawnione do poboru podatku państwowego (§ 4) winien on być uiszczony równocześnie z podatkiem państwowym.

§ 7.

Od wymiaru podatku przysługuje płatnikowi w terminie 14-dniowym prawo wniesienia za pośrednictwem Magistratu odwołania do Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego.

14-dniowy termin odwoławczy biegnie od dnia następnego po otrzymaniu przez płatnika nakazu płatniczego, zaś o ile

§ 10.

Termin płatności podatku ustali Magistrat.

Podatek od plakatów, afiszów i obwieszeń pobiera się zgóry przed rozlepieniem takowych.

§ 11.

W wypadkach gdy reklamy urządzane są przez specjalne przedsiębiorstwa reklamowe, właściciele tych przedsiębiorstw obowiązani są pobierać ten podatek na rzecz miasta przy porborze należności za reklamy i zainkasowane sumy wpłacać do Kasy miejskiej 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Za należyty pobór podatku odpowiedzialne są przedsiębiorstwa reklamowe.

Przedsiębiorstwa reklamowe inkasujące podatek miejski winne prowadzić księgi według wzoru ustalonego przez Magistrat.

Za wymiar i pobór podatku przedsiębiorstwa reklamowe otrzymują tytułem odszkodowania 5% pobranych należności podatkowych.

Celem kontroli wymiaru i poboru podatku przedsiębiorstwa reklamowe obowiązane są przedstawić na każdorazowe żądanie Magistratu lub upoważnionych organów miejskich księgi, dokumenty i wszelkie dane, niezbędne dla ustalenia wysokości podatku i należytego jego poboru.

§ 12.

Nieopłacony w terminie podatek staje się zaległością, która będzie ściągnięta w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, oraz kar za zwłokę według postanowień ustawy z dnia 31. VII. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721 1924 r.) zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 17. V. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401—1927 r.).

§ 13.

W wyjątkowych wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie gdyby uiszczenie podatku mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika, Magistratowi przysługuje prawo udzielenia ulg podatkowych w postaci odroczenia terminu płatności, rozłożenia należności na raty lub umorzenia zaległości podatkowych.

Magistratowi przysługuje również prawo umarzania należności podatkowych z tytułu nieściągalności.

§ 14.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze do wysokości 345,9 zł., o ile nie będą miały zastosowania postanowienia art. 62—66 ustawy z dn. 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 15.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu może wydać Magistrat.

§ 16.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

J. Folejewski
Prezydent miasta.

105.

S T A T U T

O PODATKU MIEJSKIM OD PUBLICZNYCH ZABAW, ROZRYWEK, WIDOWISK I t.p. NA ROK 1931/32.

Na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.) pobiera się na rzecz m. Wilna podatek od publicznych zabaw, rozrywek, widowisk i t. p. na zasadach następujących:

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają wszystkie (za wyjątkiem wykazanych w § 2) urządzane w obrębie m. Wilna zabawy i widowiska, a w szczególności następujące:

1) zabawy taneczne, kostjumowe, bale masekowe i t. p.,
2) zabawy ludowe, jak np.: karuzele, huśtawki, hipodromy, strzelnice, aparaty do mierzenia sił, aparaty reprodukcujące mechanicznie utwory muzyczne i deklamacje, gry połączone z wygraną w pieniądzech lub w przedmiotach, kolejkami amerykańskimi i t. p.,

3) przedstawienia świetlne, kinematografy, teatry marionetkowe, przedstawienia cyrkowe, walki zapaśnicze, wariete, kabarety i t. p.,

4) wystawy i muzea, za wyjątkiem tych wystaw i muzeów, które nie służą dla celów zarobkowych, panoramy, pokazy zwierząt tresowanych, menażerje i t. p.,

5) zabawy sportowe,

6) przedstawienia teatralne, balety, koncerty i wszelkie inne przedstawienia muzyczne,

7) odczyty, deklamacje i recytacje,

8) przedsiębiorstwa i instytucje utrzymujące bilardy.

§ 2.

Wolne są od podatku:

1) przedstawienia, które służą wyłącznie nauczaniu w zakładach naukowych, lub takie, które z pozwolenia władz szkolnych urządzane są w gmachach szkolnych wyłącznie dla uczniów tych zakładów lub ich rodzin;

2) przedstawienia, z których dochód przeznaczony jest wyłącznie i bezpośrednio na cele dobroczynne, zgóry określone o ile z nimi nie są połączone zabawy taneczne;

3) zabawy urządzane przez właścicieli mieszkań, w swoich własnych mieszkaniach bez pobierania opłaty za wejście;

4) zabawy reprezentacyjne urządzane przez urzędy publiczne bez pobierania opłaty za wejście, trunki lub jedzenie;

5) odczyty urządzane przez instytucje kulturalno-oświatowe oraz lekcje kulturalno-oświatowe organizacji zawodowych o ile takowe nie są urządzane w celach zarobkowych;

6) przedstawienia teatralne, koncertowe, odczyty, deklamacje i przedstawienia kinematograficzne przez władze państwowe urządzane, lub wydatnio subsydjowane,

7) wejścia na ślizgawkę.

§ 3.

Podatek pobiera się:

1) od osoby nabywającej bilet przez doliczenie kwoty podatku do opłaty za wejście lub stawek na gry, przyczem urządzający widowisko, zabawy i t. p. jest przed Magistratem za takowe odpowiedzialnym,

2) od przedsiębiorcy, względnie urządzającego zabawę w wypadku pobierania podatku w postaci opłaty ryczałtowej.

§ 4.

Podatek wynosi:

1) 10% od opłaty za wejście,

a) na operę, na przedstawienia dramatyczne, oraz na inne przedstawienia teatralne i występy o wyższej wartości artystycznej;

b) na koncerty nie połączone z innymi atrakcjami;

c) na zawody i popisy sportowe oraz jednorazowe publiczne zabawy, rozrywki i widowiska prócz kinematograficznych, urządzane przez stowarzyszenia sportowe i gimnastyczne;

d) na publiczne zabawy, rozrywki i widowiska jednorazowe prócz kinematograficznych urządzane przez instytucje naukowe, oświatowe, kulturalne i dobroczynne oraz instytucje i urzędy wojskowe;

e) na odczyty nie objęte p. 5 § 2 niniejszego statutu;

f) na zabawy ogrodowe nie połączone z atrakcjami o charakterze kabaretowym;

g) do muzeów i na wystawy;

h) do przedsiębiorstw i klubów uprawiających publiczne gry w loteryjkę (w lotto), przyczem niezależnie od podatku w wysokości 10% od ceny wejścia (o ile wejście jest płatne) będzie pobierany podatek w wysokości 10% od stawek na gry t. j. od sumy wyręczonej za rozdane publiczności karty do gry.

2) I. a) 10% od ceny wejścia do kinematografów na wyświetlane filmy zaklasyfikowane przez Min. Spr. Wewnętrznych jako: „naukowe, krajoznawcze lub historyczne“.

b) 20% na filmy zaliczone do kategorii „o wybitnej wartości artystycznej“.

c) 25% na filmy uznane za „artystyczne“.

d) 30% na filmy zaszerzowane do kategorii „rozrywkowych dobrych“.

e) 50% na filmy zaliczone do kategorii „rozrywkowych“.

f) 60% na filmy zakwalifikowane jako: „małowartościowe“.

II. W wypadku gdy treść wyświetlanego filmu została zaczerpnięta z życia polskiego i Min. Spr. Wewn. oznaczyło film taki stampilą „temat polski“, podatek wynosi dla filmów wymienionych w części pierwszej niniejszego punktu pod literą a) — 5% od ceny wejścia, pod lit. b), c) i d) — 10%, pod lit. e) — 15% i pod lit. f) — 40%.

III. Gdy filmy oznaczone przez Min. Spr. Wewn. stampilą „temat polski“ są wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego o temacie nie polskim a posiadają jedną z ocen Min. Spr. Wewn. wymienioną w części I niniejszego punktu z wyjątkiem oceny „małowartościowy“, wpływają one na ob-

niżenie ogólnej sumy obliczonego podatku w zależności od długości ich metrażu w sposób następujący:

- a) dodatki o długości od 150 mtr. do 199 mtr. obniżają ogólną sumę obliczonego podatku o 5%,
- b) dodatki o długości od 200 mtr. o 8%,
- c) dodatki ponad 300 mtr. o 10%.

IV. Jeżeli w czasie jednego przedstawienia wyświetlone są dwa lub więcej filmów różnej wartości (o różnych ocenach stampilowych) podatek oblicza się w sposób następujący:

- a) gdy jeden z wyświetlanych filmów oznaczony jest stampilą „małowartościowy“, podatek pobiera się od całego przedstawienia, wedle stawki, obowiązującej dla tego filmu;
- b) gdy wyświetlane są filmy o innych ocenach poza oceną „małowartościowy“, podatek oblicza się wedle stawki podatkowej dla filmu o największym metrażu;
- c) gdy w wypadkach określonych pod lit. a) i b) jeden lub więcej filmów ma za treść temat polski, ogólną sumę podatku obliczoną w sposób powyżej podany obniża się jeszcze zgodnie z częścią II niniejszego punktu.

V. Filmy posiadające stampilę „temat polski“ nie wpływają na obniżenie podatku od zasadniczego programu, jeżeli mają one charakter „reklamowy“ i jako takie oznaczone są stampilą „reklamowy“.

VI. W razie braku oceny filmu przez Min. Spr. Wewn. powyższe dokona Magistrat.

3) 30% od ceny wejścia na wyścigi konne, przyczem niezależnie od tego będzie pobierany podatek od gry w totalizatora w wysokości 1% od stawek;

4) 50% od ceny wejścia do teatru warieté, kabaretów, cyrków i na walki zapaśnicze;

5) 20% od ceny wejścia na farsę, wieczory taneczne, operetki, widowiska, zabawy, gry i t. p. rozrywki publiczne nie objęte punktami 1, 2, 3 i 4 niniejszego paragrafu;

6) 25% od ceny wejścia do miejskiego kinematografu „Kulturalno-oświatowego“ na wyświetlane filmy.

O ile przedstawienie, koncert, widowisko, zabawa i t. p. składa się z kilku części podlegających różnej opłacie podatkowej, podatek pobiera się od całości według normy oznaczonej dla części podlegającej najwyższemu opodatkowaniu.

O zakwalifikowaniu zabawy, widowiska, koncertu i t. p. do jednej z wyżej wyliczonych kategorii decyduje Magistrat, a w wypadku urządzenia zawodów i popisów przez Towarzystwo Sportowe i Gimnastyczne po zasięgnięciu opinii miejskiego komitetu wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego.

Pod ceną wejścia należy rozumieć ogólną wysokość pobranej kwoty za wyjątkiem podatku. Opłaty za katalogi lub programy włącza się do ceny biletu o ile publiczność nie jest wpuszczana na salę bez wykupienia katalogu lub programu.

Cena biletu służy za podstawę do wymiaru podatków nawet wtedy jeżeli bilet wydany został faktycznie po cenie niższej, natomiast w razie pobrania kwoty wyższej od ceny podanej, podatek oblicza się według tej faktycznie pobranej kwoty.

Jeżeli wstęp do wejścia na rozrywkę dozwolony jest bez biletu, a uczestnicy płacą tylko składkę lub opłatę w czasie rozrywki, lub też jeżeli pokrywa kosztą z opłat za muzykę, wymierza się podatek od całego przychodu brutto według stawek, ustanowionych w niniejszym paragrafie. Gdyby kosztą rozrywek pokrywano z opłat za potrawy lub napoje, podatek wymierzony od przychodu brutto obniża się o połowę.

W razie niemożności ustalenia rzeczywistego przychodu względnie o ile wejście na zabawę lub widowisko jest bezpłatne podatek wymierza się ryczałtowo w zależności od przestrzeni użytego na zabawę lokalu, a mianowicie: od zabawy urządzonej w sali o przestrzeni do 200 mtr. kw. — 100 zł. podatku, od 201 mtr. kw. do 300 mtr. kw. — 150 zł. podatku, od 301 mtr. kw. do 400 mtr. kw. — 200 zł. podatku, od 401 mtr. kw. do 500 mtr. kw. — 250 zł. podatku i t. d., przyczem od zabawy przeciągającej się ponad 24 godz. podatek pobiera się dwukrotnie większy.

§ 5.

Magistratowi przysługuje prawo pobierania podatku w formie ryczałtowej, przyczem dla kinematografów Magistrat może wymierzać podatek ryczałtowo tylko indywidualnie od każdego wyświetlanego filmu z zachowaniem zasad zawartych w § 4 p. 2 niniejszego statutu.

§ 6.

O każdym przedstawieniu teatralnym, koncercie, widowisku, zabawie, rozrywkach, grach i innych atrakcjach publicznych należy zawiadomić magistrat najpóźniej na 48 godz. przed rozpoczęciem tychże, do czego obowiązany jest zarówno przedsiębiorca jak właściciel lokalu.

§ 7.

Bilety bezpłatne ważne są po zatwierdzeniu ich przez Magistrat.

§ 8.

Przy zgłoszeniu zabawy, widowiska i t. p. przedsiębiorca względnie urządzający zabawę winien złożyć w Magistracie bilety przeznaczone do sprzedaży nie później niż na dwa dni przed rozpoczęciem się zabawy lub widowiska.

§ 9.

Szczegółowe przepisy w przedmiocie sprzedaży biletów oraz poboru i kontroli podatku określi Magistrat w przepisach wykonawczych.

§ 10.

Restauracje, cukiernie, kawiarnie i inne zakłady, w których odbywają się widowiska sceniczne lub świetlne, opłacają podatek ryczałtowo w wysokości do 50 zł. dziennie, o ile przy ewentualnym wprowadzeniu w tych zakładach osobnej opłaty wstępu nie będzie pobierany przez Magistrat podatek procentowy od wejścia.

§ 11.

Restauracje, cukiernie, kawiarnie i t. p. zakłady posiadające gabinety, lub bez gabinetów, lecz posiadające atrakcje muzyczne, bilardy i inne narzędzia gry, przedsiębiorcy urządzający widowiska i zabawy wędrownie oraz przedsiębiorcy utrzymujący sale tańców, strzelnice, karuzele, huśtawki, siłomierze i inne atrakcje jak również stowarzyszenia i kluby, w których odbywają się gry w bilard, w karty i t. p. opłacają podatek ryczałtowy w wysokości do 50 zł. dziennie, o ile nie będzie przez Magistrat zastosowany § 4 p. 1 lit. h) niniejszego statutu.

§ 12.

Wysokość opłaty ryczałtowej ustala Magistrat po zasięgnięciu opinii rzeczoznawców.

§ 13.

Za pobór i wpłatę do Kasy Miejskiej podatku odpowiedzialne są przedsiębiorstwa i osoby, którym udzielono koncesji lub pozwolenia na urządzenie widowiska względnie zabawy publicznej.

Właściciel lokalu odpowiada tylko wtedy, gdy nie dopełni warunku przewidzianego w § 6 niniejszego statutu.

§ 14.

Podatek od biletów wstępu względnie podatek ryczałtowy zainkasowany przez urządzającego zabawę winien być wpłacony do Kasy Miejskiej w ciągu 2-ch dni od dnia zabawy lub widowiska.

Wyznaczony w formie ryczałtowej podatek restauracjom, cukierniom, kawiarniom i t. p. zakładom, płatny jest zgóry w ciągu pierwszych dwóch dni każdego miesiąca.

§ 15.

Od wymiaru podatku przysługuje płatnikowi prawo odwołania się w terminie i trybie przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.) do Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Odwolania złożone po terminie Magistrat pozostawia bez rozpoznania.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku w przepisany terminie.

§ 16.

Nieuiszczony w terminie podatek staje się zaległością, która będzie ściągana w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych oraz kar za zwłokę według postanowień zawartych w ustawie z dnia 31. VII. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) zmienionych częściowo Rozp. Prez. Rz. P. z dnia 17-go maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 401 — 1927 r.).

§ 17.

Magistratowi przysługuje prawo udzielania ulg podatkowych oraz zwalniania od podatku.

§ 18.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu jako też przepisom wykonawczym podlegają karze grzywny do wysokości 345,9 zł. o ile wykroczenie nie jest karalne z art. 62—66 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.), przyczem o ile przedsiębiorca względnie urządzający widowisko i t. p. naruszył przepisy zawarte w niniejszym statucie względnie w przepisach wykonawczych, w ten sposób, iż okoliczności miarodajnych dla obliczenia podatku nie można ustalić, wówczas Magistratowi przysługuje prawo wymie-

rzyć podatek tak, jak gdyby wszystkie rozporządalne miejsca zostały rozsprzedane po cenach zwykłych lub też ustalonych przez Magistrat w poszczególnych wypadkach według najwyższego szacunku.

§ 19.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

J. Folejewski
Prezydent miasta.

106.

S T A T U T

PODATKU KOMUNALNEGO OD PSÓW NA ROK 1931/32.

Na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747—1923 r.) pobiera się na rzecz miasta Wilna podatek od psów na zasadach następujących:

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są wszystkie psy trzymane na terenie m. Wilna za wyjątkiem wyszczególnionych w § 3 statutu.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze psów. Psy posiadane przez członków rodziny w obrębie tego samego mieszkania opodatkowują się jako posiadane przez głowę rodziny. Posiadaczem psa jest również ten kto psa przybłąkanego trzyma dłużej niż 2 tygodnie.

§ 3.

Od podatku wolne są:

- a) szczenięta liczące mniej niż 8 tygodni;
- b) jeden pies łańcuchowy do pilnowania gospodarstwa;
- c) psy należące do przebywających w obrębie m. Wilna nie dłużej niż 4 tygodnie;
- d) psy będące w posiadaniu urzędów państwowych lub samorządowych;
- e) psy stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie zajmującym się sprzedażą psów, o ile z tego tytułu opłacany jest podatek przemysłowy;
- f) psy należące do przedstawicieli państw obcych;
- g) psy utrzymywane poza granicami właściwego miasta na terenie (wielkiego Wilna) w miejscowościach o charakterze wiejskim według podziału miasta na strefy dokonanej uchwałą Magistratu z dnia 8. X. 1929 r.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

- a) za jednego pierwszego psa podlegającego opodatkowaniu 10 zł.;
- b) za każdego drugiego psa podlegającego opodatkowaniu 30 zł.;
- c) za każdego trzeciego psa podlegającego opodatkowaniu 50 zł.;
- d) za każdego czwartego i następnego psa podlegającego opodatkowaniu 100 zł.

§ 5.

Podatek wymierza się w kwocie rocznej, przyczem rok podatkowy liczy od dnia 1 kwietnia do 31 marca przyszłego roku kalendarzowego włącznie.

§ 6.

Termin płatności ustala Magistrat.

§ 7.

Wymiar podatku uskutecznia Magistrat. Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu zostaną wydane przez Magistrat.

§ 8.

Właściciele nieruchomości względnie ich prawni zastępcy tudzież posiadacze psów winni na żądanie Magistratu przedkładać w oznaczonym terminie zeznania podatkowe (deklaracje podatkowe) udzielać odpowiedzi na określone pytania jako też przedkładać księgi gospodarcze oraz inne dowody.

§ 9.

O dokonany wymiarze podatku Magistrat zawiadamia płatnika za pomocą nakazów płatniczych.

§ 10.

Od wymiaru podatku przysługuje płatnikowi prawo odwołania się w terminie i trybie przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11. VIII. — 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.).

§ 11.

Nieopłacone w przepisany terminie należności podatkowe stają się zaległościami, które będą ściągane w drodze przymusowej wraz z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień zawartych w ustawie z dn. 31. VII. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczyposp. Polskiej z dnia 17. V. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401 — 1927 r.).

§ 12.

W wyjątkowych wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdyby uiszczenie podatku mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika, Magistratowi przysługuje prawo udzielenia ulg podatkowych w postaci odroczenia terminu płatności, rozłożenia na raty lub umorzenia zaległości podatkowej. Magistratowi przysługuje również prawo umarzania należności podatkowych z tytułu nieściągalności.

§ 13.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu ulegną karze grzywny do wysokości 345,9 zł. o ile wykroczenia te nie podlegają dochodzeniu z mocy art. 62 — 63 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.).

§ 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

J. Folejewski
Prezydent miasta.

107.

S T A T U T

SAMOISTNEGO PODATKU KOMUNALNEGO OD POSIADANIA PRZEDMIOTÓW ZBYTKU NA ROK 1931/32.

Na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.) pobiera się na rzecz m. Wilna podatek od posiadania przedmiotów zbytku na zasadach następujących:

§ 1.

Przedmiot opodatkowania stanowią: samochody osobowe, motocykle, karety, powozy, wolanty i t. p. ekwipaże resorowe, konie wierzchowe przeznaczone do osobistego użytku i wygody osobistej.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze przedmiotów wymienionych w § 1.

§ 3.

Od podatku wolne są przedmioty zbytku wymienione w § 1 statutu niniejszego, które znajdują się w posiadaniu urzędów państwowych lub samorządowych, przedstawicieli państw obcych, oraz osób przyjezdnych, przebywających wraz z obiektami podatku w obrębie m. Wilna nie dłużej niż 4 tygodnie.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

- a) od samochodu osobowego 10 zł. od jednej siły końskiej i nie więcej 120 zł. od jednego samochodu;
- b) od motocyklu 5 zł. od jednej siły końskiej i nie więcej 20 zł. od jednego motocyklu;
- c) od każdego konia wierzchowego 40 zł.;
- d) od powozu parokonnego 40 zł.;
- e) od powozu jednokonnego 30 zł.;
- f) od bryczki (wolanta) i t. p. zaprzęgów 20 zł. i
- g) od karety 60 zł.

§ 5.

Podatek wymierza się w kwocie rocznej.

Podatek płatny jest za cały rok chociażby płatnik posiadał obiekt podlegający opodatkowaniu tylko przez pewną część roku.

§ 6.

Rok podatkowy liczy się od 1 kwietnia roku kalendarzowego do 1 kwietnia następnego roku.

§ 7.

Posiadacze przedmiotów podlegających opodatkowaniu winni pod rygorem odpowiedzialności karnej zarejestrować w Magistracie m. Wilna (Wydział Podatkowy) w ciągu dwóch tygodni od zaistnienia obowiązku podatkowego posiadane przez nich nieopodatkowane objekty.

Niezależnie od powyższego winien właściciel nieruchomości względnie jego zastępca pod rygorem odpowiedzialności z art. 63 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.) złożyć corocznie do Magistratu m. Wilna (Wydział Podatkowy) deklarację ze wskazaniem kto w danej posesji, ile i jakie posiada objekty podlegające podatkowi.

Druki na powyższe dostarcza Magistrat m. Wilna właścicielom nieruchomości na ich żądanie. Termin składania deklaracji będzie wyznaczony przez Magistrat m. Wilna osobnym obwieszczeniem.

§ 8.

Wymiar podatku uskutecznia Magistrat na podstawie danych co do obiektu opodatkowania zebranych w sposób w poprzednim § wykazany, względnie na podstawie danych dostarczonych przez organy kontroli Magistratu.

§ 9.

O dokonany wymiarze podatku Magistrat powiadamia płatników za pomocą nakazów płatniczych.

§ 10.

Od wymiaru podatku przysługuje płatnikowi w myśl art. 48 ust. z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747—1923 r.) prawo wniesienia odwołania w terminie 14-dniowym do Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego. Odwołanie należy składać za pośrednictwem Magistratu m. Wilna.

Odwołanie złożone po terminie Magistrat pozostawia bez rozpatrzenia.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku w przepisany terminie.

§ 11.

Termin płatności wyznacza Magistrat.

§ 12.

Niewpłacony we właściwym terminie podatek staje się zaległością podatkową podlegającą ściąganiu w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych oraz kar za zwłokę według postanowienia ustawy z dnia 31. VII. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rz. P. z dnia 17. V. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 13.

W wyjątkowych wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdyby uiszczenie podatku mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika przysługuje Magistratowi prawo udzielania ulg podatkowych w postaci odroczenia terminu płatności — rozłożenia należności na raty lub umorzenia zaległości podatkowej.

Magistratowi przysługuje również prawo umorzenia zaległości podatkowych z tytułu nieściągalności.

§ 14.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają w myśl art. 67 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) karze do wysokości 345,9 zł. o ile nie będą miały zastosowania art. 62—66 tejże ustawy.

§ 15.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 16.

Statut niniejszy obowiązuje po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorcze i ogłoszeniu w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

J. Folejewski
Prezydent miasta.

108.

S T A T U T

PODATKU INWESTYCYJNEGO NA BUDOWĘ DRÓG ZA ROK 1931/32.

Na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.) pobiera się na rzecz m. Wilna podatek inwestycyjny na budowę dróg na zasadach następujących:

§ 1.

Na pokrycie wydatków związanych z budową dróg, pobiera się podatek inwestycyjny.

§ 2.

Podatek inwestycyjny pobrany będzie w formie dodatków do podatków komunalnych zarówno samoistnych, jak i dodatków do podatków państwowych i obciąża płatników następujących podatków komunalnych oraz w następującej wysokości:

1) podatku od gruntów w wysokości 50% kwoty, przypadającej na rzecz m. Wilna bez podwyżki, przewidzianej w ustępie drugim art. 14 ustawy z dnia 15. VI. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) i bez 10% dodatku na rzecz samorządu wojewódzkiego;

2) podatku od przemysłu i handlu w wysokości 50% kwoty, przypadającej na rzecz m. Wilna, tytułem 30% dodatku komunalnego do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych;

3) opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych w wysokości 25% kwoty, przypadającej na rzecz m. Wilna tytułem podatku komunalnego do opłat państwowych z wyjątkiem piwiarni III kategorii, oraz sklepów ze sprzedażą piwa bez wyszynku.

§ 3.

Wymiar i pobór podatku inwestycyjnego uskuteczniają te same władze, które wymierzają i pobierają samoistne podatki komunalne, względnie dodatki komunalne do podatków państwowych, do których wprowadzono w formie dodatku podatek inwestycyjny.

O wymiarze podatku komunalnego (samoistnego) oraz o przypisanym doń podatku inwestycyjnym zawiadamia się płatnika jednym nakazem.

§ 4.

Odwołania przeciwko wymiarowi podatku inwestycyjnego wnosić należy w trybie, przewidzianym dla samoistnych podatków komunalnych i dodatków do podatków państwowych, do których przypisano podatek inwestycyjny.

§ 5.

Termin płatności podatku ustali Magistrat.

§ 6.

Nieuiszczony w terminie podatek staje się zaległością, która będzie ściągana w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych według postanowień zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721 — 1924 r.) zmienionych częściowo Rozp. Prez. Rz. P. z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401 — 1927 r.).

§ 7.

W wyjątkowych wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdyby uiszczenie podatku mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika, Magistratowi przysługuje prawo udzielania ulg podatkowych, jak odraczania terminów płatności, rozterminowania należności oraz umarzania zaległości podatkowych. Magistratowi przysługuje również prawo umarzania zaległości podatkowych z tytułu nieściągalności

§ 8.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu ulegną karze grzywny do wysokości 345,9 zł. o ile wykroczenia te nie podlegają dochodzeniu z mocy art. 62—63 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.).

§ 9.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 10.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorcze i ogłoszeniu w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim

J. Folejewski
Prezydent miasta.

109.

S T A T U T

OPŁAT NA RZECZ M. WILNA OD ŚRODKÓW
LOKOMOCJI ZA ZUŻYCIĘ BRUKÓW MIEJSKICH
NA ROK 1931/32.

Na podstawie art. 27 ustawy z dn. 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.) pobiera się na rzecz m. Wilna opłatę za zużycie bruków miejskich na zasadach następujących:

§ 1.

Obciążeniu opłatami podlegają wszelkiego rodzaju środki lokomocji, a mianowicie: zwierzęta pociągowe, powozy, wozy, samochody i motocykle o ile takowe są użytkowane na terenie wielkiego m. Wilna.

§ 2.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są posiadacze przedmiotów wymienionych w § 1 niniejszego statutu.

Za posiadacza należy uważać stałego użytkownika przedmiotów podlegających obciążeniu opłatą, o ile właściciel takowych przelał na użytkownika prawo użytkowania

§ 3.

Od obowiązku uiszczenia opłaty powyższej zwolnione są:

1) osoby prawne i fizyczne trudniące się zawodowo handlem koni lub mułów o ile z tego tytułu wykupują świadectwa przemysłowe;

2) osoby trudniące się zawodowo wyrabianiem lub sprzedażą wszelkich ekwipaży, wozów, samochodów i motocykli za przedmioty utrzymywane na sprzedaż, o ile z tego tytułu wykupują świadectwa przemysłowe;

3) instytucje państwowe i dobroczynne posiadające wymienione zwierzęta i środki lokomocji dla własnego użytku;

4) przedstawiciele państw obcych akredytowani przy Rządzie Polskim o ile nie są obywatelami Państwa Polskiego;

5) osoby przyjezdne przebywające w Wilnie ze zwierzętami i środkami lokomocji wymienionymi w § 1 nie dłużej niż 4 tygodnie.

Nie podlegają obciążeniu opłatą przedmioty wymienione w p. 1 i 2 tylko wówczas, o ile ich nie używa się do jazdy. Za jazdę nie uważa się jazdy próbnej przed sprzedażą.

§ 4.

Opłata wymierza się za rok czasu.

Rok podatkowy liczy się od 1-go kwietnia roku kalendarzowego do 1-go kwietnia następnego roku

Opłata wynosi:

1) od każdego konia lub mułu	10 zł.
2) od każdego ekwipaży osobowego:	
parokonnego	20 „
jednokonnego	5 „
3) od każdego wozu roboczego:	
parokonnego	25 „
jednokonnego	10 „
4) od każdego wozu meblowego	50 „
5) od każdego samochodu osobowego (za wyjątkiem autobusów):	
za 1 HP	10 „
6) od samochodu ciężarowego:	
a) o pojemności do 1½ tonny	100 „
b) o pojemności do 3 tonn	150 „
c) powyżej 3 tonn	200 „
7) od przyczepki do samochodu ciężarowego	50 „
8) od motocyklu za 1 HP	2 „
9) od autobusu za 1 HP	10 „

§ 5.

Opłatę uiszcza się w dwóch ratach półrocznych.

Terminy płatności poszczególnych rat ustala Magistrat.

§ 6.

Obowiązek uiszczenia opłaty rozpoczyna się z początkiem półrocza w którym nabyto przedmiot wymieniony w § 1 statutu i gaśnie z końcem półrocza, w którym go pozbyto, przy czym okresy półroczne są liczone od 1-go kwietnia do 1-go października i od 1-go października do 1-go kwietnia następnego roku.

§ 7.

Posiadacze przedmiotów podlegających obciążeniu opłatami winni pod rygorem odpowiedzialności karnej w ciągu dwóch tygodni od zaistnienia obowiązku płatności zarejestrować w Magistracie posiadane przedmioty nie obciążone opłatą.

W razie odpadnięcia obowiązku podatkowego, czy to na skutek odsprzedania obiektu opodatkowanego, zniszczenia takowego, lub jakiegokolwiek bądź innej przyczyny, winien płatnik złożyć do Magistratu powiadomienie o powyższym, w przeciwnym bowiem razie opłata będzie pobierana tak jak gdyby płatnik posiadał te objekty.

Dla złożenia rzeczzonego powiadomienia przysługuje płatnikowi termin 14 dniowo licząc od dnia następnego po odpadnięciu obowiązku podatkowego

Powiadomienia złożone po terminie zostaną przyjęte do wiadomości tylko na przyszłość.

§ 8.

Niezależnie od rejestracji przewidzianej w § 7 statutu winien właściciel nieruchomości względnie jego zastępca złożyć corocznie do Magistratu deklarację ze wskazaniem, kto w danej posesji, jakie i ile posiada obiektów podlegających obciążeniu opłatami. O ile przedmiot podlegający obciążeniu opłatą jest przechowywany w jednej posesji, posiadacz zaś takowego mieszka w innej, winien właściciel nieruchomości, w której znajduje się przedmiot podlegający rejestracji, wskazać w deklaracji adres płatnika.

§ 9.

O wymiarze opłaty powiadamia Magistrat płatników za pomocą nakazów płatniczych.

§ 10.

Od decyzji Magistratu przysługuje płatnikowi prawo odwołania się do Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego w trybie przewidzianym w art. 48 Ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.).

§ 11.

Nieuiszczona w terminie opłata staje się zaległością, która będzie ściągana w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych oraz kar za zwłokę według postanowień zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) zmiennej częściowo Rozp. Prez. Rz. P. z dnia 17-go maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 12.

W wyjątkowych wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdyby uiszczenie podatku mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika, Magistratowi przysługuje prawo udzielenia ulg podatkowych w postaci odroczenia terminu płatności, rozłożenia należności na raty lub umorzenia zaległości podatkowych.

§ 13.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze w wysokości 345,9 zł. o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.).

§ 14.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu może wydać Magistrat.

§ 15.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

J. Folejewski
Prezydent miasta.

110.

S T A T U T

OPŁAT ADMINISTRACYJNYCH I KANCELARYJNYCH
NA ROK 1931/32.

Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747 — 1923 r.) pobiera się na rzecz m. Wilna opłaty administracyjne i kancelaryjne na zasadach następujących:

§ 1.

Opłaty administracyjne pobiera się za wszelkie czynności i poświadczenia urzędowe wymienione w § 7, opłaty zaś kancelaryjne, za podania i poświadczenia wymienione w § 6 niniejszego statutu.

§ 2.

Obowiązek uiszczenia opłat ciąży na osobie, która złożyła podanie.

§ 3.

Wolne są od obowiązku uiszczenia opłat:

- 1) instytucje rządowe i samorządowe,
- 2) instytucje religijne, naukowe, oświatowe i dobroczynne oraz związki zawodowe o ile nie występują w sprawach o charakterze zarobkowym,
- 3) niezamożni, posiadający świadectwa ubóstwa.

§ 4.

Nie podlegają opłacie podania i odpowiedzi lub zaświadczenia:

- 1) zawierające wiadomości i wnioski w sprawach ogólnomiejskich a nie dotyczące wyłącznie interesów petentów np.: memorjały, deklaracje i t. p.,
 - 2) w sprawach dani publicznych, o ile roczna kwota podatkowa nie przekracza 30 zł.,
 - 3) w sprawach serwitutów i nadania ziemi bezrolnym i małorolnym,
 - 4) w sprawach przymusowego wywłaszczenia, dotyczące osób, których majątek ulega wywłaszczeniu,
 - 5) w sprawach ubezpieczeń od ognia,
 - 6) w sprawach udzielania wszelkiego rodzaju zapomóg,
 - 7) deklaracje (powiadomienia) zawierające dane co do rodzaju i wysokości dochodów, składane w sprawie wymiaru danin publicznych,
 - 8) w sprawach o zwrot niewłaściwie pobranych sum pieniężnych, o ile prawo do otrzymania pieniędzy przez petenta zostało już uznane przez Magistrat,
 - 9) w sprawach służby wojskowej,
 - 10) w sprawach szczepienia ospy,
 - 11) podania do zakładów naukowych i organów oświatowych miejskich, o ile nie dotyczą spraw gospodarczych tych zakładów,
 - 12) w sprawach wyboru do Sejmu, Senatu i Rad Miejskich,
 - 13) podania o posady, jak również podania osób będących na służbie miejskiej, oraz członków rodzin tych osób w sprawach dotyczących wyłącznie stosunku służbowego,
 - 14) w sprawach wykroczeń służbowych,
 - 15) odpowiedzi na zapytania władz i urzędów organów miejskich,
 - 16) odwołania do władz nadzorczych od decyzji w jakichkolwiek sprawach wydanych przez Magistrat.
- Na podaniach nie podlegających opłacie administracyjnej uwidocznia się podstawę prawną zwolnienia od opłaty.

§ 5.

Oprócz wypadków przewidzianych w § 3 i 4 niniejszego statutu Magistrat władny jest zwalniać od opłat administracyjnych i kancelaryjnych również i inne osoby według własnego uznania.

§ 6.

Opłata kancelaryjna wynosi:

- 1) od każdego podania z wyjątkiem niżej wymienionych — 2 zł.,
- 2) od podania o przepisanie w księgach miejskich tytułu prawa własności nieruchomości — 10 zł.,
- 3) od podania o wydanie zaświadczenia celem otrzymania pożyczki na nieruchomość z wyjątkiem pożyczek zaciągniętych w Komitecie Rozbudowy — 10 zł.,
- 4) od dublikatu, odpisu lub wyciągu z akt miejskich od każdej strony całej lub zaczętej — 1 zł. 50 gr.,
- 5) za poświadczenie zgodności odpisu z pierwowpisem od każdej strony całej lub zaczętej — 50 gr.

§ 7.

Oprócz wymienionych w § 6 opłat o charakterze kancelaryjnym pobierane są opłaty administracyjne, a mianowicie:

- 1) za każdą kwerendę w Archiwum Miejskiem dla celów prywatnych i majątkowych — 10 zł.,

UWAGA: za kwerendę dla celów emerytalnych, szkolnych, repatracyjnych, paszportowych i t. p. pobiera się tylko zwykłą opłatą kancelaryjną w wysokości 2 zł.

- 2) za przejrzanie akt Archiwum Miejskiego, od każdego przejrzanego 100 stron 1 zł. i najmniej 1 zł.,

UWAGA: przeglądać akta ma prawo funkcjonariusz Archiwum Miejskiego, a nie strona zainteresowana,

- 3) za wydelegowanie rzeczoznawców, celem ustalenia podstawowego komornego lub też wartości czynszowej nieruchomości po 3 zł. od lokalu,

- 4) za każdą informację Biura Adresowo-Meldunkowego w sprawie odszukania adresu 50 gr.,

- 5) za dokonanie przez funkcjonariusza miejskiego wywiadu, sprawdzenia lub oględzin na miejscu 1 zł., o ile został dokonany na żądanie petenta,

- 6) za zejście na grunt dla zbadania i wydania opinii, na skutek podań o uzyskanie pozwolenia na reklamy, wystawy, prowadzenie przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych oraz na przeprowadzenie drobnych remontów bez planu — 6 zł.,

- 7) za zejście na grunt i rozpatrzenie projektów przedstawionych do zatwierdzenia na roboty wymagające dołączenia planu bez obliczeń lub z nieznacznie obliczeniami:

a) od formatki 20 × 35 sk. 1:100	10 „
b) „ „ 20 × 33 sk. 1:200	12 „
c) „ „ 20 × 33 sk. 1:250	15 „
d) „ „ przy skali mniejszej	15 „

Ogólna opłata za rozpatrzenie całkowitego projektu nie może być mniejsza niż 10 zł.

Za roboty wymagające załączenia planów z obliczeniami skomplikowanymi, pobiera się opłatę wymienioną w pkt. „a“, „b“, „c“ i „d“ zwiększoną o 10%.

- 8) za zejście na grunt i dokonanie pomiarów, wymagających dłuższego czasu ponad zwrot własnych kosztów, pobiera się tytułem opłaty 25% kosztów,

- 9) za zejście na grunt na skutek podania właściciela nieruchomości w celu zbadania stanu budowli i wydania opinii na prawo rozbiórki budowli:

a) za zbadanie drewnianych parterowych budowli	10 zł.
b) za zbadanie murowanych parterowych budowli	20 „
c) od zbadania każdego następnego piętra	5 „

- 10) za zezwolenie skopjowania planu w Archiwum, od formatki — 3 zł.,

- 11) za sprawdzenie i poświadczenie zgodności planu z planem miejskim od formatki w zależności od figury:

a) o prostych granicach	5 zł.
b) o skomplikowanych granicach	10 „

- 12) za skopjowanie planu na kalce bez sprawdzenia formatki na gruncie — 15 zł.,

- 13) za wykaz reperów niwelacyjnych — 2 zł.,

- 14) za wytknięcie na gruncie linii regulacyjnych:

a) zwykłych	15 zł.
b) skomplikowanych	30 „

- 15) za wyznaczenie na gruncie wysokości ulic — 25 zł.,

- 16) za oznaczenie linii regulacyjnej na planie budowlanym — 5 zł.,
- 17) za sprawdzenie i poświadczenie planu sytuacyjnego, wykonanego przez osobę prywatną, podług kosztów zajęcia, czasu i zużycia instrumentów, nie mniej jednak 25 zł.,

- 18) za zajęcie gruntu miejskiego na wszelkiego rodzaju rusztowania, ogrodzenia przy budowie, remoncie i wogóle przy wszelkich robotach budowlanych za każdy metr kwadratowy zajętego gruntu, tygodniowo 25 gr., przyczem rozpoczęty tydzień liczy się za cały. Za zajęcie gruntu w celach przemysłowych lub handlowych, opłata zwiększa się o 50%.

- 19) za sprawdzenie kosztorysów robót budowlanych — 1 pro mille od sumy kosztorysowej,

- 20) za blankiet pozwolenia, zobowiązania i książki kontroli — 2 zł.,

- 21) za oszacowanie placów 0,5 pro mille,

- 22) za wydawanie zaświadczeń do hipoteki przy jednoczesnym sprawdzeniu załączonych przez petenta dokumentów i planów — 20 zł. Za prolongowanie ważności takiego zaświadczenia ponad 3 miesiące — 5 zł. Za każdy nadany przez Wydział Pomiarów Nr. hipoteczny — 6 zł.

§ 8.

Opłaty, których wysokość może być zgóry ustalona uiszcza się przy składaniu podania, w innych wypadkach, opłaty pobierają się po załatwieniu sprawy jednak przed wydaniem dokumentów petentowi.

Podania nicopłacone, pozostawia się bez rozpatrzenia do czasu uiszczenia opłat, o czym płatnik winien być pisemnie powiadomiony.

W razie nieuiszczenia opłaty administracyjnej lub kancelaryjnej w terminie 14-dniowym od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia podanie rozpoznaniu nie ulega.

§ 9.

Od wymiaru opłaty przysługuje płatnikowi w terminie 14-dniowym prawo wniesienia odwołania do Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego za pośrednictwem Magistratu.

14-dniowy termin odwoławczy biegnie od dnia następnego po powiadomieniu płatnika o obowiązku uiszczenia opłaty.

§ 10.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

J. Folejewski
Prezydent miasta.

111.

P R Z E P I S Y

o eksploatacji dorożek samochodowych na terenie m. Wilna, uchwalone przez Radę Miejską m. Wilna w dniu 23 października 1930 roku na podstawie art. 10 i 19 Rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziemi Wschodnich z dnia 14/VIII 1919 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 12 poz. 99) oraz Rozporządzenia Wojewody Wileńskiego z dnia 28/IX 1929 roku (Wileński Dziennik Wojewódzki Nr. 10, 1929 r., p. 939).

WARUNKI OGÓLNE.

§ 1.

Pozwolenia na eksploatację dorożek samochodowych w Wilnie wydaje Magistrat m. Wilna w porozumieniu ze Starostą Grodzkim, na podstawie wniesionego podania do Magistratu (Wydz. Komunikacji) do którego należy dołączyć: a) dowód uprawnienia do prowadzenia przedsiębiorstwa przewozowego (z Wydz. Przemysłowego Magistratu); b) dowód zarejestrowania wozu przez Urząd Wojewódzki (Referat samochodowy). Podanie winno być opłacane miejskim znaczkiem stemplowym wartości 2 zł.

§ 2.

Przedsiębiorca, który otrzymał prawo na eksploatację dorożek samochodowych, nie może przekazywać tych praw osobom trzecim.

§ 3.

Liczba dorożek jaką może uruchomić przedsiębiorca, względnie przedsiębiorstwo, nie ulega ograniczeniu.

§ 4.

Samochody, uruchomione jako dorożki, muszą być zaopatrzone w liczniki.

§ 5.

Samochody jako też i liczniki muszą odpowiadać wzorom, które Magistrat ustalił. Dotyczy to zewnętrznego wyglądu samochodów, wielkości motorów, wymiarów zewnętrznych, średnicy kół, ilości siedzeń i t. p.

§ 6.

Każda dorożka samochodowa musi posiadać niezależnie od numeru rejestracyjnego urzędu wojewódzkiego, miejski numer ewidencyjny, wydany przez Wydział Komunikacji (Ref. ruchu kołowego) Magistratu m. Wilna.

Numeracja miejska winna być dokonana w sposób następujący:

na kolorowym tle karoserji, po bokach na drzwiczkach samochodu ma być wykonany białym kolorem numer ewidencyjny o wysokości cyfr 10 cm., przy szerokości linii 12 m/m., w obwódce o średnicy wewnętrznej 15 cm. i szerokości 5 m/m. Numer ten winien być również umieszczony na szklach przednich latarni samochodu, wykonany w kolorze czarnym o wysokości cyfr 6 cm. i szerokości linii 10 m/m. Prócz powyższej numeracji zewnętrznej, każda dorożka samochodowa musi posiadać wewnątrz wozu numer ewidencyjny miejski na tabliczce ustalonego wzoru, którą nabyć można w Wydziale Komunikacji Magistratu (Refer. Ruchu Kołowego) (pok. Nr. 58). Tabliczka winna być umieszczona w miejscu widocznym dla jadących.

§ 7.

Wszystkie wskazane w § 6 numera rejestracyjne i ewidencyjne, stanowią integralną składową część dorożki samochodowej, jako dowody rejestracji i nie mogą być przeniesione na inny samochód. W wypadkach wycofania z ruchu samochodu jako dorożki samochodowej, odstąpienia go do użytku innej osobie w formie darowizny lub sprzedaży, dotychczasowy właściciel winien o powyższym zawiadomić pisemnie Wydz. Komunikacji Magistratu (Refer. ruchu kołowego) zwracając równocześnie wewnętrzny numer ewidencyjny. Nowonabywca samochodu, po uzyskaniu uprawnienia przemysłowego, obowiązany jest wnieść podanie o uruchomienie dorożki samochodowej, analogicznie jak to wskazano przy zgłoszeniu o uruchomieniu nowego przedsiębiorstwa przewozowego dorożką samochodową. (§ 1).

§ 8.

Kursowanie dorożek samochodowych bez liczników, za plombowanych przez Refer. Ruchu Kołowego Magistratu, jest wzbronione. Licznik winien być umieszczony z prawej strony kierownicy i wystawać ponad nią tak, aby był całkowicie wi-

doczny. Linka od licznika winna być połączona z reduktorem przy skrzynce biegów, lub wale kardanowym.

§ 9.

Umieszczenie reklam i ogłoszeń zewnątrz i wewnątrz samochodu bez pozwolenia Magistratu jest wzbronione.

§ 10.

Samochody i liczniki, przed ich użyciem dla ruchu publicznego, winny być poddane oględzinom Wydz. Komunikacyjnego Magistratu (Ref. Ruchu Kołowego) i Urzędu Wojewódzkiego. Sprawdzone liczniki przy samochodach, zakwalifikowanych do uruchomienia, plombuje Refer. Ruchu Kołowego Magistratu. W razie uszkodzenia plomby, lub złego działania licznika, samochód należy wycofać z ruchu i natychmiast zawiadomić Refer. Ruchu Kołowego Magistratu.

§ 11.

Dorożki samochodowe winny posiadać sygnały kierunkowe w postaci strzałki ruchomej, wskazującej kierunek jazdy, oświetlonej z zapadnięciem zmroku.

OBOWIĄZKI PRZEDSIĘBIORCY.

§ 12.

Przedsiębiorca obowiązany jest ściśle stosować się do przepisów, wydanych dla ruchu kołowego w Wilnie. Dotyczy to szybkości i sposobu jazdy, gatunku smarów i paliwa, miejsca postoju i t. p.

§ 13.

Przedsiębiorca obowiązany jest utrzymywać cały swój tabor, liczniki i urządzenia w stanie dobrym, jako też obowiązany jest na każde żądanie Magistratu poddawać je rewizji.

§ 14.

Przedsiębiorca obowiązany jest zaopatrzyć kursującą maszynę w ubranie drelichowe, a to dla umożliwienia kierowcy naprawy maszyny i związanych z tem czynności, bez zabrudzenia i zniszczenia ubrania.

§ 15.

Przedsiębiorca czasowo lub stale nieobecny w Wilnie, obowiązany jest mieć na czas swej nieobecności swego upoważnionego i odpowiedzialnego prawnie przedstawiciela, zarejestrowanego w Wydziale Komunikacji.

§ 16.

Taryfę za przejazdy dorożkami samochodowymi ustanawia Rada Miejska. Obecnie obowiązuje zgodnie z uchwałą: Rady Miejskiej m. Wilna z dnia 8/X. 1925 r. p. 5 i Magistratu z dnia 24 czerwca 1930 r. Nr. 5 następująca taryfa:

1) **W dzień** — od godziny 6 rano do 11 w nocy (23) od 1 maja do 30 września i od 1 października do 30 kwietnia od godziny 7 rano do 11 w nocy: za pierwszy jak i następne kilometry jazdy 80 gr., wykazywane zgóry po zajęciu dorożki, opuszczeniu chorągiewki przy liczniku, a po przejechaniu pierwszego kilometra, za każde następne 250 mtr. po 20 gr. również wykazywane zgóry.

2) **W nocy** — o 50% drożej od godziny 11 wieczorem do 6 rano: od pierwszego maja do 30 września i od 1 października do 30 kwietnia od godziny 11-ej do 7 rano za pierwsze 660 mtr. po 80 groszy i za każde następne 170 mtr. po 20 gr. wykazywane jak wyżej w punkcie 1. Czyli za pierwszy jak i następne kilometry jazdy kosztuje 1 zł. 20 gr.

Postój (zamówione oczekiwanie) w stosunku 4 zł.: za godzinę czyli za 3 minuty oczekiwania 20 gr., tak w porze dziennej, jak i nocnej.

Taryfa powyższa obowiązuje w granicach wielkiego miasta Wilna, przy jeździe do 5 pasażerów w dorożkach 6-osobowych i do 3-ch w dorożkach 4-osobowych przyczem przy szoferze nie wolno siedzieć więcej niż jednej osobie z pośród pasażerów.

§ 17.

Jazda jest wzbroniona z chorągiewką podmiesioną (wolny). Jazda jest czelwolona ze spuszczoną chorągiewką w tym wypadku, jeśli w okienku (taryfa), uwidoczniony napis „opłata“, „kasa“ winna być liczba „1“ lub „2“ stosownie do odnośnej taryfy. Pasażer ma prawo przewozić z sobą lekki bagaż.

Kierowca ma prawo odmówić przewozu bagażu ciężkiego, lub mogącego uszkodzić obicie lub lakier karoserji, oraz materjałów żrących, lub cuchnących.

Kierowca ma prawo odmówić przewożenia osób w stanie niestrawnym, zakaźnie chorych, lub tych osób, których ubranie może uszkodzić lub zanieczyścić taksówkę.

O ile kierowca przy najmie uprzedzi, że jest zamówiony przedtem na określoną godzinę, to może zażądać przed oznaczonym terminem uregulowania rachunku; zwolnienia go od dalszej jazdy.

Za podanie maszyny na wezwanie telefoniczne opłaca się przejazd dorożki od miejsca postoju do miejsca zamówienia w ciągu całej doby według taryfy pierwszej.

Kierowca nie może mieć pomocnika na dorożce samochodowej, tak w czasie krażenia jej po mieście jak i na postojach.

Pasażer obowiązany jest płacić należność za korzystanie z dorożki tylko według wskazań licznika (taksometra). Pobieranie opłat ponad taksę, czyli ponad sumę, jaką wykazuje licznik, jest wzbronione. Taryfa winna się znajdować wewnątrz samochodu w miejscu widocznym dla pasażerów, w ramce pod szkłem lub mika. Chorągiewka przy liczniku winna mieć rączkę i tło niebieskie, na chorągiewce tej napis „wolny“ winien być wymalowany białymi literami.

OPŁATY NA RZECZ MIASTA.

§ 18.

W myśl uchwały Rady Miejskiej z dnia 26. VI. 1930 r. zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 — 1923 r., poz. 747) o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, przedsiębiorca wnosi do Kasy Miejskiej następujące opłaty:

- a) za oględziny przy zgłoszeniu o uruchomieniu nowego przedsiębiorstwa przewozowego dorożką samochodową 40 zł;
- b) za wydanie zezwolenia na uruchomienie dorożki samochodowej 10 zł. Opłaty wymienione w punkcie a i b są jednorazowe i pobiera się od każdego pojazdu poddanego oględzinom;
- c) za doroczny przegląd dorożek samochodowych 10 zł. Za opłatę wymienioną w punkcie „c“ przegląd pojazdu uskutecznia się do trzech razy łącznie.

W razie dalszego niezastosowania się do wymagań Komisji, t. j. niedoprowadzenia pojazdu do porządku, przy każdym czwartym zgłoszeniu pojazdu do przeglądu właściciel obowiązany jest uiścić wpłatę ponownie w tej samej wysokości.

- d) Za jednorazowe sprawdzenie i zaplombowanie licznika 3 zł. W razie gdyby licznik po sprawdzeniu okazał się niedobrym i został przez sprawdzającego odrzucony, to przy drugim zgłoszeniu do sprawdzenia powinieli właściciele dorożki samochodowej wpłacić ponownie 3 zł;
- e) za wewnętrzny numer dorożki sam. 3 zł;
- f) za przepisy, Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 28. IX. 1929 r. 50 gr.;
- g) za druk „Taryfa opłat“ 50 gr.;
- h) za druk „Pozwolenie na uruchomienie dorożki samochodowej“ 50 gr.;
- i) za wszelkiego rodzaju druki prócz wzmiankowanych w pp.: f. g. h. 50 gr..

W razie przekazania dorożki na własność lub do użytku innej osobie, jako też w razie przekształcenia dorożki na samochód prywatny, bądź zlikwidowania czy zaniechania prowadzenia przedsiębiorstwa, samochód—dorożkę należy przedstawić do wydziału komunikacyjnego Magistratu (Refer. Ruchu Kołowego) celem zdjęcia z niego wszelkich znaków rejestracyjnych i cech dorożki. Po załatwieniu tych czynności następuje wykreślenie samochodu z rejestru dorożek i tem samem upadają wszelkie dalsze opłaty. Niezałatwienie tych formalności utrzymuje samochód w ewidencji dorożek a właściciel obowiązany jest do wnoszenia opłat, ustanowionych w § 18 p. „c“.

§ 19.

Opłaty wymienione w § 18 nie zwalniają przedsiębiorcy od wszelkich ogólnych podatków i opłat skarbowych i miejskich.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRZEDSIĘBIORCY.

§ 20.

Przedsiębiorca odpowiedzialny jest całym swym majątkiem za wszelkie uszkodzenia mienia publicznego, lub prywatnego oraz za wszelkie wypadki, wynikające z istnienia przedsiębiorstwa. Niezależnie od odpowiedzialności materialnej, przedsiębiorca może być pociągnięty za wykroczenia do odpowiedzialności karnej, a także może mu być cofnięte pozwolenie na prawo eksploataowania dorożek samochodowych w wypadkach, przewidzianych w § 22 niniejszych przepisów.

§ 21.

Przedsiębiorca winien czuwać nad tem, aby jego personel stosował się ściśle do postanowień przepisów niniejszych, oraz do przepisów o ruchu kołowym.

PRAWA MAGISTRATU.

§ 22.

Magistratowi przysługuje, w porozumieniu ze Starostą Grodzkim, prawo cofnięcia wydanego pozwolenia o ile przedsiębiorca:

- a) nie zgłosi w Magistracie o zaprzestaniu wysyłania dorożki samochodowej na punkty postoju w mieście w ciągu dni 14 od dnia wstrzymania ruchu;
- b) nie przedstawi w oznaczonym terminie samochodów do oględzin;
- c) zostanie ukarany za naruszenie przepisów obowiązujących o ruchu kołowym w m. Wilnie;
- d) o ile dorożki samochodowe, bądź liczniki nie znajdują się w stanie przepisowym według niniejszych przepisów;
- e) o ile samochody są źle utrzymane i nie zostaną doprowadzone do porządku, pomimo dwukrotnych napomnień ze strony Magistratu;
- f) o ile nie ureguluje strat wskazanych § 23 w terminie, wymienionym w tymże paragrafie.

§ 23.

Straty materialne wynikłe wskutek uszkodzenia mienia publicznego, powstałego w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa, przedsiębiorca winien jest uregulować w ciągu dni 14 od daty odnośnego wezwania opartego na prawomocnym wyroku Sądu, rozstrzygającego w każdym wypadku kwestję roszczenia o odszkodowanie.

§ 24.

Magistratowi przysługuje prawo w każdej chwili, o każdej porze wypróbowania liczników i sprawdzenia dorożek samochodowych, kursujących po mieście.

§ 25.

Niniejsze przepisy i Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 28. IX. 1929 r. kierowcy autodorożek powinni posiadać przy sobie i okazywać na żądanie pasażerów.

§ 26.

Przepisy niniejsze obowiązują po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ich w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

w/z Prezydenta m. Wilna

(—) Witold Czyż

Wiceprezydent.

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, Urząd Wojewódzki ul. Magdaleny Nr. 2, tel. 1. Administracja czynna codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godziny 10 — 12 rano.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do „Dziennika Wojewódzkiego“ instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji.

Prenumerata wynosi: roczna — 18 zł., półroczna — 9 zł., kwartalna — 4 zł. 50 gr. **Cena jednego egzemplarza** 1 zł. 50 gr. **Cena ogłoszeń:** za wiersz milimetrowy jednoszpaltowy — 30 gr., o zagubionych dokumentach — 2 zł. 50 gr., w sprawie osób zaginionych — 10 zł., handlowe i przemysłowe — 3 zł.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do odnośnych Kas Skarbowych na rachunek bieżący Administracji Dz. Wojew. Nr. 108 w Kasie Skarbowej w Wilnie.

Cena niniejszego numeru wynosi 1 złoty.

Drukarnia „Znicz“ w Wilnie, Ś-to Jańska № 1.